

Dział: Ogrodnictwo

ISSN 1897-7820

http://www.npt.up-poznan.net/tom3/zeszyt1/art_9.pdf

Copyright ©Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

---

MARCIN KOLASIŃSKI

Katedra Dendrologii i Szkółkarstwa
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

METASEKWOJA CHIŃSKA W ARCHITEKTURZE KRAJOBRAZU

Streszczenie. Krajobraz, także w okresie zimowym, ozdabiają głównie drzewa zawsze zielone. Warto jednak skierować zainteresowanie architektów zieleni, urbanistów i laików na gatunki o sezonowym ulistnieniu. Mają one zalety i walory dekoracyjne nie spotykane u innych drzew iglastych. Do ciekawych gatunków można zaliczyć metasekwoję chińską. Drzewo to charakteryzuje się ładnym, wąskostożkowym pokrojem. Wytwarza strzałę ugałęzioną na całej długości. Ma jasnozielone igły w okresie wiosennym i przebarwiające się pięknie na kolor żółty, łososiowy lub rubinowoczerwony jesienią. W stanie bezlistnym elementem zdobiącym krajobraz jest bladobrunatna lub żółtobrunatna kora. Pień posiada osobliwe wgłębienia poniżej miejsca wyrastania gałęzi. Efektownie prezentują się rośliny rosnące pojedynczo, jak i w szpalerach. W Polsce rośnie ponad tysiąc dużych drzew metasekwoi. Nie jest więc ona tak rzadkim gatunkiem jak sądzono.

Słowa kluczowe: metasekwoja chińska, architektura krajobrazu, występowanie

Wstęp

Na środowisko życia człowieka składają się dwa podstawowe elementy twórcze krajobrazu: twory martwe – architektura, ziemia, skały, wody i twory żywe – przyroda. Zieleń, a wśród niej drzewostan, jest najbardziej widoczną częścią przyrody ożywionej. Krajobraz, także w okresie zimowym, ozdabiają głównie drzewa zawsze zielone. Warto jednak skierować zainteresowanie architektów zieleni, urbanistów i laików na gatunki o sezonowym ulistnieniu. Mają one zalety i walory dekoracyjne niespotykane u innych drzew iglastych (HRYNKIEWICZ-SUDNIK i IN. 1999).

Do ciekawych gatunków można zliczyć metasekwoję chińską. Drzewo to charakteryzuje się ładnym, wąskostożkowym pokrojem. Wytwarza strzałę ugałęzioną na całej długości. Gatunek ten można stosować w różnych nasadzeniach. Efektownie prezentują się tak rośliny rosnące pojedynczo, jak i w szpalerach (CZEKALSKI 1982, ŁUKASIEWICZ 1995). Jasnozielone igły w okresie wiosennym i przebarwiające się pięknie na kolor

żółty, łososiowy lub rubinowoczerwony jesienią. W stanie bezlistnym elementem zdominującym krajobraz jest bladobrunatna lub żółtobrunatna kora. Pień posiada osobliwe wgłębienia poniżej miejsca wyrastania gałęzi (KREMER 1995).

Metasekwoja charakteryzuje się także dużą odpornością na szczególnie trudne czynniki ekologiczne takie, jak: wiatry, zadymienie, warunki środowiska zurbanizowanego, gleby mokre o odczynie obojętnym lub słabo kwaśnym (HRYNKIEWICZ-SUDNIK i IN. 1999). Gatunek ten powinien być szerzej wprowadzany do zadrzewień, również ze względu na intensywny wzrost (SURMIŃSKI i BOJARCZUK 1973).

Metasekwoja chińska jest gatunkiem introdukowanym, który osiągnął drugi stopień aklimatyzacji (HRYNKIEWICZ-SUDNIK i IN. 1999). Młode rośliny bywają wrażliwe na mróz, ale z wiekiem stają się całkowicie odporne.

Material i metody

Praca niniejsza ma charakter przeglądowy, uzupełniona została o obserwacje i pomiary własne. Zasięg i występowanie metasekwoi chińskiej, obszar występowania naturalnego, warunki glebowe, historia odkrycia metasekwoi chińskiej oraz przynależność systematyczną i pochodzenie gatunku opisano na podstawie dostępnej literatury. Także rozmieszczenie drzew rosnących w Polsce oparto na danych pochodzących z literatury. Uzupełniono je jednak o obserwacje własne podając w zestawieniu osobniki o wymiarach pomnikowych (tab. 1). Pomiaru obwodu pnia dokonywano taśmą mierniczą na wysokości 130 cm od powierzchni ziemi.

Przegląd literatury

Zasięg i występowanie metasekwoi chińskiej

Rodzaj *Metasequoia* jest filogenetycznie bardzo stary. Występował w erze mezozoicznej, w końcu okresu kredowego. Dominował w trzeciorzędzie. Rozprzestrzenił się wówczas na terenach arktycznych, na obszarach współczesnych Stanów Zjednoczonych oraz w Azji Wschodniej. Pod koniec oligocenu, na skutek zmian klimatycznych i ich następstw, zasięg metasekwoi zaczął się stopniowo zmniejszać. W czwartorzędzie zachowała się jedynie na stanowiskach reliktowych w Chinach (ZAN 1971).

Obszar występowania

Metasekwoja chińska jest gatunkiem endemicznym. Obecnie obszar jej występowania to około 800 km². Mieści się on na pograniczu prowincji południowego Syczuanu i zachodniej Hubei, w południowo-wschodniej części Chin. LI (1953) z Morris Arboretum w publikacji na temat rozmieszczenia rodzajów na Ziemi określa wysokość występowania metasekwoi na 400-2000 m n.p.m. Gatunek ten rośnie najczęściej wzdłuż strumyków, kanałów, w pobliżu pól ryżowych, a także na zboczach gór. Miejscowa ludność sadiła nieliczne drzewa w pobliżu domostw. Metasekwoja nie tworzy lasów ani zagajników. Rozmieszczona jest raczej pojedynczo (BIAŁOBOK 1949).

Warunki glebowe

CHU i COOPER (1950) podają, że metasekwoja rośnie na glebach piaszczystych, wytworzonych z piaskowca. Jedynie na stanowiskach uprawnych spotyka się gleby powstałe ze zwiertzałego wapienia. BARTHOLOMEW i IN. (1983) informują, że częstym stanowiskiem występowania tego gatunku są równiny zalewowe nad rzekami i brzegi strumieni. Odczyn gleb oscyluje w przedziale pH od 6,5 do 7,1. Zawartość związków azotowych i substancji organicznej w glebie jest bardzo mała. CZEKAŁSKI (1982) podaje, że w uprawie metasekwoja wymaga gleb średnio żyznych i świeżych oraz stanowisk nasłonecznionych. BUGAŁA (1983) w publikacji o aklimatyzacji tego gatunku w warunkach Arboretum Kórnickiego opisuje, że najlepsze przyrosty wytwarza metasekwoja rosnąca na glebach bagiennych, powstałych z torfowisk niskich. Na glebach o poziomie wody gruntowej poniżej 2,0 m jej wzrost jest bardzo słaby. Drzewa tworzą wówczas niskie, szerokie i słabo zagęszczone korony (KOLAŚKI 2006 a).

Historia odkrycia metasekwoi chińskiej

Pierwszą skamielinę z rodziny cypryśnikowatych znalazł ojciec paleobotanika Adolfa Brongniarta we Francji w roku 1828. Podobne szczątki kopalne odnajdowano na Grenlandii, Islandii, Wyspach Brytyjskich, w Szwajcarii, północnych Chinach, Japonii, Skandynawii, na Syberii, Aleutach, Alasce, w Kanadzie i na obszarze całych Stanów Zjednoczonych. Znaleźiska pochodzące z Arktyki datowano na 100, z Japonii – na 60, ze Szwajcarii – na 40, a z Oregonu – na 30 milionów lat. Znajdowano także skamieliny z końca miocenu (od 25 do 5 milionów lat), lecz nie młodsze niż z początku pliocenu (od 5 do 2 milionów lat). Zaliczano je z reguły do rodzaju sekwoja lub cypryśnik. Jeszcze przed rokiem 1928 Seido Endo wskazywał, że kopalne szczątki (szyszki), które badał, nie należą do *Sequoia langsdorfii* Heer. Zaliczył je do nowego gatunku *Sequoia chinensis* Endo (GITTLEN 1998).

W 1940 roku japoński paleobotanik Sigeru Miki prowadził prace nad szczątkami kopalnymi podobnymi do tych, którymi zajmował się Endo. Zauważył, że w badanym materiale roślinnym szyszki były podobne do szyszek z rodzaju sekwoja. Pędy natomiast przypominały cypryśnik, jednak igły były ułożone na nich naprzeciwległe. W 1941 roku Miki potwierdził odkrycie nowego rodzaju i nadał mu nazwę *Metasequoia* (MIKI 1941). W tym samym roku w Chinach, w miejscowości Wan-hsien, leśnik T. Kan znalazł nieznaną mu gatunek. Nie zdołał zebrać kompletnego materiału zielnikowego, ponieważ drzewo było w stanie bezlistnym. Rok później poprosił Yanga Lung-hsin, nauczyciela z miejscowej szkoły rolniczej, o sporządzenie i przesłanie zielnika. Nie oznaczył jednak znalezionej przez siebie gatunku. W 1944 roku Yang przekazał zebrany materiał roślinny do Centralnego Ośrodka Badań Leśnych. Wang – pracownik tego ośrodka – uzupełnił herbarium i wysłał je profesorowi Chengowi, klasyfikując roślinę jako *Glyptostrobus pensilis* Koch. W roku 1946 profesor Cheng polecił swojemu asystentowi C.Y. Hsieh zorganizować wyprawę w okolice miejscowości Mou-tao-chi w celu uzupełnienia zielników. Hsieh odbył podróż dwukrotnie: w marcu i w maju. Po uzupełnieniu zbiorów, profesor Cheng skontaktował się z doktorem Hu Hsen-Hsu, który znając wyniki badań profesora Miki nad metasekwoją uznał, że znalezione drzewo należy właśnie do tego rodzaju. W tym samym roku Hu wysłał artykuły profesorów Miki i Endo do paleontologa Ralphi W. Chaneya z Berkeley, natomiast Cheng poinformował o znalezisku Elmera Merrilla z Arnold Arboretum. W 1947 roku Merrill sfi-

nansował wyprawę C.Y. Hsieha i C.T. Hwa do Mou-tao-chi, celem przywiezienia nasion metasekwoi. Cheng wysłał zebrane nasiona do Merrilla, który rozdysponował je pomiędzy 76 instytucji i osób zainteresowanych rozmnażaniem tego gatunku. Hu rozstał także nasiona metasekwoi do kilku ośrodków badawczych w Chinach i za granicą (HU 1948). W roku 1948 w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej i w Europie rosło już około 1500 drzew rozmnożonych z nasion pochodzących z Chin.

Cheng i Hu sporządzili dokładny opis odkrytej rośliny. Zaliczyli ją do rodzaju *Metasequoia* i nadali nazwę gatunkową *glyptostroboides*. W Stanach Zjednoczonych Chaney zapoznał się z doniesieniami na temat metasekwoi i zweryfikował spis skamielin. Udoowodnił, że rodzajem dominującym w arktycznych lasach epoki trzeciorzędu była właśnie metasekwoja, a nie, jak sądzono wcześniej, sekwoja czy cypryśnik (HENDRICKS 1995).

Przynależność systematyczna i pochodzenie gatunku

Metasekwoja chińska przysporzyła botanikom i systematykom wielu problemów. Do roku 1941 takson ten nie znajdował się w nomenklaturze naukowej, mimo iż znane były liczne skamieliny roślin z rodzaju *Metasequoia*. Zaliczano je do *Sequoia* lub *Taxodium* (CHANEY 1950). Bliższe badania morfologiczne szczątków kopalnych wykazały jednak znaczne różnice w porównaniu z żyjącymi drzewami *Sequoia* (KOBENDZA 1951). Na tej podstawie paleobotanik japoński Sigeru Miki wysunął hipotezę, iż badany materiał roślinny musi należeć do nowego, nieznanego dotąd rodzaju, któremu nadał nazwę: *Metasequoia*. Grecki przedrostek meta- (po, poza), w zestawieniu ze znaną już nazwą sekwoja, trafnie podkreślił fakt, że nowa jednostka systematyczna została wyodrębniona ze starszej, już poznanej i opisanej. Rodzaj *Metasequoia* umiejscowiono w systematyce między rodzajami: *Taxodium* i *Sequoia* (ZAN 1971).

Dwaj chińscy naukowcy, Cheng i Hu, w oparciu o wyniki badań profesora Miki z Japonii, sporządzili dokładny opis rośliny znalezionej w okolicy miejscowości Mao-tao-chi. Zaliczyli ją do rodzaju *Metasequoia* i nazwali *Metasequoia glyptostroboides*, czyli podobny do *Glyptostrobus* (GITTLIN 1998).

Rozmieszczenie metasekwoi chińskiej w Polsce – dane literaturowe

Na podstawie przeglądu literatury, z rejestrów wojewódzkich oraz rejestrów ogrodów botanicznych i arboretów, sporządzono spis drzew metasekwoi chińskiej według województw.

I. Województwo podkarpackie

1. Bielsk Podlaski – ZAN (1971) podaje, że wiosną 1966 roku T. Bojarczuk posadził dwie metasekwoje.

II Województwo śląskie

1. Chorzów – na terenie Wojewódzkiego Parku Rozrywki i Wypoczynku w roku 1959 posadzono jedną (BUGAŁA 1965), a w latach 1967-1969 kolejne dwie metasekwoje.

III. Województwo pomorskie

1. Gdańsk – ZAN (1971) podaje informację o jednym drzewie posadzonym w 1964 roku na terenie Ogrodu Botanicznego Katedry Botaniki Akademii Medycznej.

IV. Województwo wielkopolskie

1. Kórnik – BUGAŁA (1983) podaje, że najstarszy okaz metasekwoi chińskiej pochodzi z nasion zebranych w roku 1947. W kolejnych latach dosadzono liczne drzewa otrzymane z wymiany nasion, tj.: 1957 roku – 40 drzew (wysadzone w partiach w latach 1960-1962 oraz 1964-1966, i w roku 1963 – 33 drzewa). Do roku 1983 rosło w Arboretum Kórnickim 76 drzew metasekwoi chińskiej.
2. Nowy Tomysł – jedno drzewo na ul. Nowotki.
3. Poznań – ZAN (1971) podaje sześć drzew rosnących w Ogrodzie Botanicznym UAM. Także w Ogrodzie Dendrologicznym rosną dwie metasekwoje.

V. Województwo małopolskie

1. Kraków – ZAN (1971) podaje dwadzieścia siedem okazów, w tym trzy rozmnożone z pierwszych nasion, które dotarły do Polski.

VI. Województwo dolnośląskie

1. Łądek Zdrój – HRYNKIEWICZ-SUDNIK (1997) podaje jedno drzewo.
2. Wojsławice – rosną tu trzy drzewa metasekwoi (ZAN 1971).
3. Wrocław – jedno drzewo metasekwoi w Ogrodzie Botanicznym (ZAN 1971).

VII. Województwo lubelskie

1. Lublin – w Ogrodzie Botanicznym rosną trzy drzewa opisywane przez ZANA (1971).

VIII. Województwo łódzkie

1. Łódź – jedno drzewo metasekwoi w Ogrodzie Botanicznym (ZAN 1971).

IX. Województwo mazowieckie

1. Rogów – w Arboretum Leśnym rośnie 31 drzew metasekwoi chińskiej (EDER 1970).
2. Umiastów – szkółki miejskie otrzymały w roku 1961 jedno drzewo (ZAN 1971).
3. Warszawa – ZAN (1971) podaje, że w Ogrodzie Botanicznym rośnie 10 drzew, a 2/3 drzew rozdał do innych ośrodków, parków i osobom prywatnym. W roku 1961 posadzono metasekwoję obok pomnika Fryderyka Chopina, kolejną obok muzeum Chopina oraz dwa w ogrodzie państwa Rosochackich na ul. Adampolskiej 12.

Wyniki

Metasekwoja chińska uprawiana jest w Polsce od 1948 roku. Na podstawie danych z literatury oraz własnych obserwacji można powiedzieć, że obecnie rośnie w kraju około 1150 drzew tego gatunku. Najgrubsza metasekwoja chińska znajduje się w Ogrodzie Botanicznym w Krakowie (województwo małopolskie). Z przeprowadzonych badań wynika, że 28 drzew wytwarza szyszki. Wszystkie drzewa wykazywały zdrowy wzrost, poza jednym, rosnącym obok pomnika Chopina w Łazienkach w Warszawie, które jest uszkodzone przez piorun. W tabeli zestawiono osobniki mające powyżej 150 cm obwodu pnia na wysokości 130 cm od powierzchni gruntu.

Tabela 1. Drzewa metasekwoi chińskiej o wymiarach pomnikowych – zestawienie
 Table 1. Dawn redwood trees with monuments perimeter – juxtaposition

Lp.	Miejscowość	Obwód pnia na wysokości 130 cm	Drzewa kwitnące i obradzające w nasiona
1	2	3	4
1	Białystok	182	–
2	Glinna	192	+
3	Kórnik	218	–
4	Kórnik	200	–
5	Kórnik	182	–
6	Kórnik	162	–
7	Kórnik	181	–
8	Kórnik	171	–
9	Kórnik	178	–
10	Kórnik	163	–
11	Kórnik	206	–
12	Kórnik	156	–
13	Kórnik	179	–
14	Kórnik	230	–
15	Kórnik	173	–
16	Kórnik	190	–
17	Kórnik	199	–
18	Kórnik	160	–
19	Kórnik	160	–
20	Kórnik	159	–
21	Kórnik	210	–
22	Kraków	224	–
23	Kraków	186	–
24	Kraków	301	–
25	Kraków	166	+
26	Kraków	172	+
27	Kraków	161	+
28	Kraków	170	+
29	Kraków	163/166	+
30	Kraków	180	+
31	Kraków	210	+
32	Kraków	190	+
33	Kraków	186	+
34	Kraków	162	+
35	Kraków	173	+
36	Kraków	178	+
37	Kraków	205	+
38	Kraków	187	+

Tabela 1 – cd. / Table 1 – cont.

1	2	3	4
39	Kraków	176	+
40	Kraków	168	+
41	Kraków	239	-
42	Kraków	215	-
43	Kraków	199	-
44	Lublin	168	-
45	Powin	160	-
46	Poznań	195	-
47	Poznań	176	-
48	Poznań	205	-
49	Poznań	184	+
50	Warszawa	243	-
51	Warszawa	164	-
52	Warszawa	156	-
53	Warszawa	162	+
54	Warszawa	165	+
55	Wojsławice	164	-
56	Wrocław	200	-

Podsumowanie

Metasekwoja chińska (*Metasequoia glyptostroboides* Hu et Cheng) jest cennym gatunkiem ze względu na zdolność przystosowania się do różnych warunków klimatycznych, glebowych i środowiskowych. Najlepiej rośnie na stanowiskach wilgotnych i w pełni nasłonecznionych. Wykazuje dużą odporność na choroby i szkodniki. Należy do grupy najszybciej rosnących drzew nagolązkowych. Cechuje się także wysoką odpornością na zanieczyszczenie środowiska. Dlatego też powinna być sadzona w dużych aglomeracjach miejskich, a także na terenach skażonych, przemysłowych. W Polsce najczęściej można ją spotkać w ogrodach botanicznych, dendrologicznych, arboretach, rzadziej na terenach zieleni miejskiej i w ogrodach przydomowych. W ostatnich latach wzrasta popyt na ciekawe i oryginalne drzewa do nasadzeń miejskich, szczególnie tych tolerancyjnych na antropogeniczne zanieczyszczenia środowiska. Opracowano rozmnażanie i uprawę tego gatunku w polskich warunkach klimatycznych (KOLASIŃSKI 2004, 2005, 2006 a), dlatego byłoby wskazane rozpowszechnienie i rozpropagowanie metasekwoi oraz szersze wprowadzenie jej do produkcji szkółkarskiej.

Literatura

- BARTHOLOMEW B., BOUFFORD D.E., SPONGBERG S.A., 1983. *Metasequoia glyptostroboides* – its present status in central China. J. Arnold Arbor. 64: 105-128.
- BIAŁOBOK S., 1949. *Metasequoia* – jeszcze jedna żyjąca kopalina. Wszechświat 1: 23-25.
- BUGAŁA W., 1983. *Metasequoia glyptostroboides* – 35 lat uprawy w Arboretum Kórnickim. Arbor. Kórnickie 28: 101-112.
- CHANNEY R.W., 1950. A revision of fossil *Sequoia* and *Taxodium* in western North America based on the recent discovery of *Metasequoia*. Am. Philosophic. Soc. (New Ser.) 40, 3: 169-239.
- CHU K.L., COOPER S.W., 1950. An ecological reconnaissance in the native home of *Metasequoia glyptostroboides*. Ecology 31, 2: 260-277.
- CZEKAŁSKI M., 1982. Metasekwoja chińska. Ogrodnictwo 7: 194.
- EDER H., 1970. Rzadkie drzewa i krzewy w leśnym arboretum w Rogowie. Roczn. Dendrol. 24: 127-129.
- GITTLEN W., 1998. Discovered alive. The story of the Chinese redwood. Pierside Publications, Berkeley.
- HENDRICKS R.D., 1995. *Metasequoia* depression, sex and other useful information. University of Minnesota Landscape Arboretum. Landscape Plant News 6. # 2 [<http://home.hiwaay.net/~redwood/rwmeta.html>].
- HRYNKIEWICZ-SUDNIK J., SĘKOWSKI B., WILCZKIEWICZ M., 1999. Rozmnażanie drzew i krzewów nagozalążkowych. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa.
- HU H.H., 1948. How *Metasequoia*, the „living fossil” was discovered in China. J. New York Bot. Garden 49, 585: 201-207.
- HU H.H., CHENG W.C., 1948. On the new family *Metasequoiaceae* and on *Metasequoia glyptostroboides*, a living species of the genus *Metasequoia* found in Szechuan and Hupeh. Bull. Fan. Mem. Inst. Biol. N. S. L. 161: 1-2.
- KOBENDZA R., 1951. *Metasequoia glyptostroboides* Hu et Cheng nowy rodzaj i gatunek w rodzinie Taxodiaceae. Roczn. Sekc. Dendrol. PTB 7: 175-177.
- KOLAŃSKI M., 2004. Wpływ odczynu podłoża na wzrost metasekwoi chińskiej (*Metasequoia glyptostroboides* Hu et Cheng) uprawianych w pojemnikach. Folia Univ. Steina. 236, Agricult. 94: 65-70.
- KOLAŃSKI M., 2005. Ukorzenianie sadzonek metasekwoi (*Metasequoia glyptostroboides* Hu & W.C. Cheng) w zależności od ich typów. Zesz. Probl. Post. Nauk Roln. 504 (cz. II): 407-414.
- KOLAŃSKI M., 2006 a. Co wiemy o metasekwoi chińskiej u progu XXI wieku? Biul. Ogrod. Bot. 15: 87-96.
- KOLAŃSKI M., 2006 b. The effect of incision wounding of cuttings and of a rhizogenesis promoter on the rooting of dawn redwood (*Metasequoia glyptostroboides* Hu et Cheng). Electronic Journal of Polish Agricultural Universities (EJPAU), Series Horticulture, 9, 1 [www.ejpau.media.pl].
- KREMER B.T., 1995. Leksykon przyrodniczy. Drzewa. GeoCenter Int. Warszawa.
- LI H.L., 1953. Present distribution and habitats of the conifers and taxads. Morris Arbor. 7: 245-261.
- ŁUKASIEWICZ A., 1995. Dobór drzew i krzewów dla zieleni miejskiej środkowo-zachodniej Polski. Wyd. Nauk. UAM Ser. Biol. 53.
- MIKI S., 1941. On the change of flora in eastern Asia since Tertiary Period. Jpn. J. Bot. 11: 237-303.
- SURMIŃSKI J., BOJARCZUK T., 1973. Drewno metasekwoi chińskiej (*Metasequoia glyptostroboides* Hu et Cheng) polskiego pochodzenia. Roczn. Dendrol. 27: 159-168.
- ZAN S., 1971. Na 20-lecie metasekwoi chińskiej. Roczn. Dendrol. 25: 77-115.

DAWN REDWOOD IN LANDSCAPE ARCHITECTURE

Summary. The landscape, also in winter, is ornamented mostly with evergreen trees. It is important to interest landscape architects, town planners and all other people with deciduous species. They all have qualities and ornamental values rare with other coniferous trees. Such an interesting species is Dawn redwood. This tree has characteristic beautiful, narrow conical shape. It forms trunk with branches on all its length. It has bright-green needles in spring, changing colours in autumn for yellow, foxy red-brown and ruby red. In bald condition ornamenting element for landscape is reddish-brown or yellowish-brown bark. The trunk has curious hollows down to the main branches. Plants growing singly or in a row are very impressive. In Poland over one thousand big trees are growing. It is not as rare as it was supposed.

Key words: dawn redwood, landscape architectures, occurrence

Adres do korespondencji – Corresponding address:

Marcin Kolasiński, Katedra Dendrologii i Szkółkarstwa, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, ul. Szamotulska 28, Baranowo, 62-081 Przeźmierowo, Poland, e-mail: kolamarc@up.poznan.pl

Zaakceptowano do druku – Accepted for print:

29.10.2008

Do cytowania – For citation:

Kolasiński M., 2009. Metasekwoja chińska w architekturze krajobrazu. Nauka Przyr. Technol. 3, 1, #9.